

ta gói lại ta

poem by phạm tiêu hồ
ngô minh trí
summer 2015

lento, espressivo

Gói mưa

lại để vô về__ nỗi nhớ, để chừng như chuộc hết đam

mê. Để__ vẫn tưởng ta là người mộng mị, vèo đam

12

D#^o7 Em⁶ E⁷/G#

mê_____ không lỏi quay về. Gói nắn lại để hong tình đã_

15

Am⁷ D⁷ Gmaj⁷

cũ, xanh xao chưa lặn lẽ_ niềm cảm. Lòng phụ

18

F#m⁷(b⁵) B⁷ B⁷(#⁵) A⁷

bạc gieo niềm bất hạnh, cô ươm hoài chỉ trở rong

21

Em⁶ F#m⁷(b⁵)

thâm._____ Gói đem lại đừng cho bình minh

24

Fmaj7 B7 B7/D#

tối, ta âm u sợ nắng sẽ u

26

Em E7/G# Am6

buồn. Ai biết được những góc đời lặng lẽ chợt bùng

29

B7/D# Em6

lên những sợi nhớ vô thường. Gói ta lại đừng tìm trăm năm

32

Am7 D7 Gmaj7

nửa phù sinh tình phụ rất bình thường. Thiên cổ

35

lụy ngàn xưa thiên cổ lụy. Ta gói lại ta một chỗ rất bình

38

thường. Một chỗ rất bình thường.